

til selve den røde Bog, der virkelig ikke er noget opløsende Arbejde. Igeoverfor en saadan Bog som denne staaer man i en noget vanstelig Stilling her i Thinget. I en vis Forstand synes det nemlig, at Debatten er flyttet bort fra Forhandlingerne i Salen og over til Pressen, og dog er det et eiendommeligt Forhold, naar en saadan Bog, skreven som Indlæg i en parlamentarisk Strid, udtrykkelig ombedes til en Forsamlings Medlemmer, thi derved indlemmes den paa en saadan Maade i Acterne, at man vel maa være, ikke blot berettiget, men til en vis Grad endog forpligtet til at tage noget Hensyn til den. Jeg ønsker denne Bog al mulig Udbredelse, blandt andet ogsaa af den Grund, at den sælges „til Indtægt for Viborg Domkirke“, Noget, som de ærede Medlemmer, der have faaet den gratis, ikke kunne vide, men hvad de, der have seet den i Handelen, ere velbekjendte med, og hvad der vel maa kunne stemme os Alle velvilligt Igeoverfor denne Bogs Salg udenfor denne Sal. Jeg kan imidlertid ikke tilbageholde den Bemærkning, at denne Bog træder frem for os paa en noget eiendommelig Maade. Den er udgivet af et æret Medlem af dette Thing, men forkynder sig som skreven af en Anden, som ikke har anseet det for hensigtsmæssigt at nævngive sig, men som selv giver det Bidrag til Vedkommelsen af sin Competence til at tale med, at han hverken besidder Sagkundskab eller Kjendskab til de Sagens Acter, der foreligge Thinget. Nu forekommer det mig rigtignok, at naar en Mand mangler disse to Forudsætninger, saa vilde han gjøre bedst i ikke at optræde som Veileder for os i vor Dom, men iagttage en sømmelig Tavsshed, indtil han kom i Besiddelse idetmindste af den ene af disse to Factorer. Naar man imidlertid noget nærmere seer Bogen igjennem, saa finder man ogsaa, at der næsten paa enhver Side fremlyser et saa inderlig nye Kjendskab til alle de Actstykker, der overhovedet vedrøre dette Forhold, at Forfatteren er istand til ordret at citere meget mere end det, der foreligger Thinget og Finantsudvalget; han er endog istand til, i Ministeriets Arkiver og Værstets Beholdninger at gaae meget langt tilbage. Vi finde fremdeles, at han ikke paa et, men paa

mange Punkter, er i Besiddelse af, eller dog troer sig at være i Besiddelse af en technisk Sagkundskab, der kan indlade sig paa de alleryderste Enkeltheder. Jeg har liggende for mig en lang Liste af Beviser paa, at denne Autor, der idetmindste to Gange erklærer om sig selv, at han mangler Sagkundskab og Kjendskab til Sagens Acter, idelig og idelig fremfører Ting, der kun kunne hjemles ved Besiddelse af begge Dele. Deri seer jeg nu for mit Vedkommende Noget, der characteriserer dette Skrift, og jeg skal ganske ligefrem sige, at det Characteristiske er for mig noget Dult, en Mangel paa Aabenhed; der er ikke Noget i en saadan Optræden, der kan indgyde Tillid. Jeg skal derfor heller ikke fordybe mig i den store Række af Enkeltheder, som der i og for sig kunde være Grund nok til at gaae ind paa, dersom det her skulde være Opgaven at gjendrive dette Skrift. Jeg skal søge at holde mig til de store Hovedresultater og ikke komme dybere ind paa Enkelthederne, end det maa ansees uundgaaelig nødvendig, for dog her ved trede Behandling at vise, at der virkelig ikke fra vor Side — jeg troer nemlig, at jeg tør bruge dette Udtryk og tage det ærede Medlem for Holbæk Amts 3die Valgkreds (Dinesen) med — er sagt Andet, end hvad vi nu ogsaa ansee for fuldkommen rigtigt, sandt, forsvarligt og nyttigt, og at den Tid, der er hengaaet siden anden Behandling, langt fra at bibringe os nogen Overbeviisning om, at vi i denne Henseende havde feilet, tværtimod — og dette væsentlig ved Tilstand af de nye Actstykker, der ere fremkomne — har ført os til at indsee, at vi i endnu langt høiere Grad havde kunnet fremføre de Acter, vi sidste Gang gjorde gjældende. Jeg kan ikke Andet end dybt beklage, at Finantsudvalget ikke har efterkommet den indtrængende Anmodning, som jeg sidste Gang stillede om at lade nogle af disse Actstykker igjennem Trykken komme til Medlemmernes Kundskab. Vi ere, mine Herrer, ikke her i Forsamlingen meget sparsomme med Papir og Bogtrykkerpaperte, der omgaaes meget rundhandet dermed; jeg tillader mig at formene, at det tykke Hefte af Bilag, som Finantsudvalget har ladet omdele til os, ritter stærkt med begge Dele, og at der i Virkeligheden ikke vilde have været